

PEDAGOG RADZI

JAK PRZEŻYĆ ROZCZAROWANIE?

Charakter twojego dziecka przechodzi próbę za każdym razem, kiedy przegra w zabawie albo pokłóci się z najlepszym kolegą.

Wszyscy miewamy dni, kiedy nic nam się nie udaje. Nauka godzenia się z rozczarowaniem to ważny element dojrzewania i kształtowania charakteru.

Naucz swoje dziecko metody radzenia sobie z problemami.

Oto cztery kroki, które dadzą dziecku poczucie kontroli nad sytuacją:

1. Zatrzymaj się i skoncentruj.

Zanim wpadniesz we wściekłość albo zaczniesz płakać, weź głęboki oddech, nie trać spokoju, kiedy nic ci się nie udaje.

2. Zastanów się.

Dziecko nie zawsze rozpoznaje swoje uczucia. Możesz mu pomóc, mówiąc np.

„Wydaje mi się, że czujesz się opuszczony”. Kiedy dziecko skupi się na uczuciach zacznij myśleć o sposobie w jaki może zareagować. Może odejść lub znaleźć sobie innego kolegę.

3. Działaj.

Dziecko powinno znaleźć parę sposobów działania i wybrać jeden z nich.

4. Analizuj.

Później możesz porozmawiać z dzieckiem o danej sytuacji, „ Czy coś się zmieniło, czy poprawił ci się humor, kiedy zacząłeś bawić się z Jasiem?”

By przeżyć, trzeba nam czterech uścisków dziennie.

By zachować zdrowie, trzeba nam ośmiu uścisków dziennie.

By się rozwijać, trzeba dwunastu uścisków dziennie.

Wirginia Satir

PEDAGOG RADZI

JAK WSPIERAĆ DZIECKO ZDOLNE W DOMU!

Informacje dla rodziców:

Dziecko zdolne w rozumieniu społecznym to zwykle uczeń, który ma wzorowe zachowanie i najwyższe oceny z przedmiotów szkolnych.

W rozumieniu psychologicznym dziecko zdolne to takie, które ma wysoki iloraz inteligencji, duże osiągnięcia oraz wysokie zdolności twórcze na różnych płaszczyznach życia.

Dzieci mające znaczne osiągnięcia na ogół są bardzo inteligentne, ale wysoka inteligencja nie gwarantuje wybitnych osiągnięć. Bardzo ważna jest sfera motywacyjna osobowości dziecka (np. hierarchia wartości, poziom aspiracji, struktura zainteresowań, adekwatna do rzeczywistości samoocena). Bardzo istotne są umiejętności dotyczące funkcjonowania społecznego, głównie umiejętność współpracy, rozwiązywania konfliktów, komunikowania się, empatii i tolerancji.

Jako Rodzice posiadacie ogromny wpływ i władzę nad rozwojem zdolności Waszego dziecka.

Istnieją dwie „złote zasady”, które warto zapamiętać:

Twoje zdolne dziecko jest przede wszystkim dzieckiem, a dopiero potem dzieckiem zdolnym!

Dziecko zdolne ma takie same potrzeby co inne dzieci i powinno być traktowane jak dziecko, a nie jak „mały dorosły”.

Nic na siłę!

Jak każde inne dziecko, utalentowany malec będzie stanowczo odrzucał presję. Zachęcaj pociechę do osiągania tego, co chce osiągać, pozwalając jej jednocześnie odpoczywać i bawić się – tak jak robią to inne dzieci.

Wskazówki wychowawcze:

- Zachęcaj dziecko do myślenia! Stwarzaj sytuacje i atmosferę stymulującą i sprzyjającą nauce. Wyszukuj zadania do rozwiązywania. Podsuwaj nowe i ciekawe pomysły.
- Rozwijaj wewnętrzną motywację do zdobywania nowych wiadomości i umiejętności.

- Wyrabiaj w dziecku zainteresowanie literaturą. Żeby rozwijać swe umiejętności i poszerzać poglądy, dzieci muszą dużo czytać.
- Wzmacniaj aktywność i samodzielność dziecka w nauce, a nie pasywność i bierność.
- Przekazuj pozytywne komunikaty dotyczące wartości i znaczenia nauki.
- Stosuj tzw. ‘konstruktywną krytykę’ (popraw to, nie udało się, bo to i tamto było nie tak).
- Chętnie udzielaj odpowiedzi na pytania i zachęcaj do stawiania kolejnych.
- Pomagaj, wspieraj, ale nie wywieraj presji na swoje dziecko.
- Dostarczaj pozytywnych wzorów i autorytetów. Ceń aktywność, pracowitość, wytrwałość.
- Współpracuj z nauczycielem, bądź zaangażowanym rodzicem, który włącza się w proces nauczania.
- Przekazuj pozytywne komunikaty i ucz respektu dla nauczyciela.

PEDAGOG RADZI

Sposób na bałaganiarza - jak nauczyć dziecko porządku

Walka z bałaganem w pokoju naszego dziecka często kończy się przegraną. Nie należy się poddawać, bo czasem wystarczy tylko kilka prostych rozwiązań, aby sprzątanie przestało być uciążliwym obowiązkiem.

Jeśli nauczymy dziecko systematyczności i sami będziemy konsekwentni – bałagan ma szansę się zmniejszyć albo nawet zniknąć.

1. Pozytywne nastawienie

Każdą czynność powinniśmy zaczynać od pozytywnego nastawienia. Jeśli chcemy przełamać niechęć dzieci do porządków - nie traktujmy tego jak kary lub nieprzyjemności: wyznaczmy czas, w którym wspólnie zabierzecie się do pracy. Podzielcie obowiązki - niech każdy ma przydzielone zadanie Dlatego sprzątanie powinno na stałe zostać wpisane w plan dnia dziecka.

2. Bałagan małego ucznia

Jednym z koszmarów każdego rodzica jest przyklejona do dywanu plastelina, porozrzucone kredki i rozlane farbki. W takiej sytuacji na pomoc przychodzi nam różnego rodzaju pudełka i pojemniki. Ciekawym rozwiązaniem mogą być kolorowe kontenery oraz dodatkowe przegródki w szufladach biurka..

3. Wszędobylskie zabawki

Trudno zachować porządek w zagraconym i przepelnionym pomieszczeniu. Połowę zabawek dziecka wynieśmy do piwnicy lub w inne niedostępne dla niego miejsce.

Po dwóch, trzech miesiącach wymieńmy te, którymi jest już znudzony, na zapomniane i odkryte na nowo. Dobrym pomysłem może być oddanie nadmiaru zabawek innym dzieciom.

4. Porządkowa dyplomacja

Jedną z podstawowych reguł, jakie powinniśmy stosować podczas pracy z naszym dzieckiem, jest rozmowa, a nie krzyk. Nie straszmy dziecka sprzątaniami. Możemy żartować i możemy zostawiać mu karteczki na konkretnych rzeczach: „Koszulka lubi być poskładana”, „Łóżko. Chcę być zaścielone”. Na koniec warto pamiętać, że

dziecko jest małym indywidualistą i często potrzebuje w swoim pokoju stworzenia własnego – tylko dla siebie jasnego porządku.

w00136005 fotosearch.com

PEDAGOG RADZI

SZTUKA ROZWIĄZYWANIA KONFLIKTÓW MIĘDZY RODZICAMI A DZIEĆMI

Cała sztuka dobrego rozwiązania nieuniknionych konfliktów pomiędzy rodzicami i ich dziećmi sprowadza się do odejścia od logiki zwycięzca — pokonany i poszukiwanie rozwiązań „bez porażek”. Dziecko nie jest przecież dla rodzica żadnym przeciwnikiem.

Konflikt jest chwilą prawdy relacji między rodzicami a dzieckiem — kryzysem, który może osłabić lub umocnić, rozstrzygającym wydarzeniem, które może przynieść ze sobą narastającą wrogość. Konflikty mogą ludzi rozdzielać lub pociągać do ściślejszej coraz bardziej zażyłej zgody.

Nie wszyscy rodzice akceptują fakt, że konflikt jest częścią składową życia i nie musi być koniecznie zły. Metoda „bez porażek” zmierza do takiego rozwiązania konfliktów między rodzicami a dziećmi, w którym nie ma przegranych i w którym obie strony są zadowolone. Takie rozwiązanie konfliktu sprawia, że dziecko ma dobre warunki do rozwoju, rodzice i dzieci lepiej się rozumieją, a relacje między nimi się pogłębiają.

Praktyczne rozwiązywanie konfliktów między rodzicami i dziećmi za pomocą metody „bez porażek” wymaga przejścia siedmiu kroków. Każdy krok jest ważny i nie można go pominąć:

- 1. Podjęcie rozmowy i zachęcenie dziecka do udziału w rozwiązywaniu spornych kwestii.**
- 2. Określenie problemu spornego przez dziecko i rodziców – na czym komu zależy i dlaczego.**

- 3. Proponowanie przez rodziców i dziecko różnych sposobów rozwiązania sporu.**
- 4. Ocena każdego proponowanego rozwiązania przez obie strony.**
- 5. Podjęcie wspólnie decyzji, które z rozwiązań zostaje przyjęte.**
- 6. Opracowanie planu wdrożenia tego rozwiązania – kto (dziecko, rodzice) co ma zrobić, kiedy, gdzie i jak.**
- 7. Ocena skuteczności przyjętego rozwiązania i wprowadzenie ewentualnych korekt.**

Każdy kolejny krok wymaga współpracy rodziców i dzieci, wspólnej rozmowy, wzajemnej akceptacji i zaufania oraz traktowania na równi praw dziecka i praw rodziców.